

نقص بازتولید زمان در کودکان اوتیستیک و ارتباط آن با کارکردهای اجرایی

مهدی موذن

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران،

گروه روانشناسی

محمد علی نظری *

دانشیار گروه روانشناسی، آزمایشگاه علوم اعصاب

شناختی، دانشگاه تبریز

فرشته یاقوبی

کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه تبریز

طبیه میرزا خانلو

کارشناس ارشد روانشناسی و آموزش کودکان

استثنایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز

مجتبی سلطانلو

دانشجوی دکتری علوم اعصاب، دانشگاه تبریز

*نشانی تماس: گروه روانشناسی، دانشکده علوم

تربيتی و روانشناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ايران.

رايانame: nazaripsycho@yahoo.com

هدف: مشکلات شناختی اختلالات طيف اوتيسسم، بر ابعاد مختلف پردازش اطلاعات و ادراك زمان تأثير می‌گذارد. در اين مطالعه، ادراك زمان در کودکان اوتیستیک و ارتباط آن با برخی کارکردهای اجرایی (برنامه‌ریزی و حافظه‌ی کاری) سنجیده و ارزیابی می‌شود. روش: در این پژوهش، تکليف بازتولید زمان، آزمون حافظه‌ی کاری فضایی و آزمون ستون کمپریج، با کنترل سن، برای ۱۴ کودک مبتلا به اوتیسم و ۱۴ کودک بهنجار اجرا شد. **يافته‌ها:** نتایج تحقیق حاضر بین بازتولید زمان، حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی رابطه‌ی معناداری نشان داد. کودکان مبتلا به اوتیسم در مقایسه با گروه کنترل در هر سه تکليف نقص نشان دادند. پس از ورود حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی به عنوان متغير همپراش، تفاوت آماری در ادراك زمان گروه‌ها همچنان معنادار بود. **نتیجه گیری:** نتایج نشان داد که تأثیر اختلال اوتیسم بر ادراك زمان، حتی با کنترل اثر حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی، معنادار است. بنابرین، اختلال در کارکردهای اجرایی کودکان اوتیستیک نمی‌تواند نقص این کودکان را در ادراك زمان تبیین کند.

کلیدواژه‌ها: اوتیسم، برنامه‌ریزی، حافظه‌ی کاری، بازتولید زمان، ادراك زمان.

Time Reproduction Deficit in Autistic Children and Its Relationship to Executive Functions

Introduction: Cognitive deficits in autism spectrum disorders (ASD) affect different aspects of information processing and time perception. This study examined the temporal processing and its relation with executive functions (planning and working memory) in children with ASD as compared to a normal group. **Method:** To this end, time reproduction task, spatial working memory (SWM) and stocking of Cambridge (SOC) tasks were performed in 14 children with ASD and 14 age-matched healthy control children. **Results:** Our results demonstrated a significant correlation between time reproduction and working memory and planning. Children with ASD showed deficit in all three tasks as compared to the control group. Having working memory and planning considered as covariant variables, group differences in time reproduction continued to remain significant. **Conclusion:** Results showed that the impact of autism disorder on time perception was significant even after controlling working memory and planning. Therefore, time perception deficit in children with ASD may not be explained by executive dysfunctions in such a disorder.

Keywords: Autism, Planning, Working memory, Time reproduction, Time perception.

Mahdi Moazen

Department of Psychology, Tehran Science and Research Branch, Islamic Azad University

Mohammad Ali Nazari *

Associate Professor, Department of Psychology, Cognitive Neuroscience Laboratory, University of Tabriz

Fereshteh Yaghooti

Department of Psychology, University of Tabriz

Tayebeh Mirzakhanloo

Department of Psychology and Education of Exceptional Children, Islamic Azad University, Central Tehran branch

Mojtaba Soltanlou

Department of Psychology, University of Tabriz

Corresponding Author:

Email: nazaripsycho@yahoo.com

مقدمه

مدل ساعت درونی: در این مدل وجود یک منبع درونی اطلاعات زمانی قطبی فرض می‌شود. یک پردازشگر زمانی شامل سه سطح به هم پیوسته‌ی ساعت، حافظه و تصمیم‌گیری است. ساعت از یک نیض‌ساز تشکیل شده است که پالس‌هایی تولید می‌کند. طبق نظر تربیمن و همکارانش عملکرد نیض‌ساز متأثر از سطوح انگیختگی ناشی از حوادث بیرونی تغییر می‌کند (۱۱). برای ثبت اطلاعات ساعت، دو نوع حافظه وجود دارد: حافظه‌ی کاری و حافظه‌ی مرجع.^۳ حافظه‌ی کاری را شمارشگر پر کرده و به عنوان حافظه‌ی موقعت برای اطلاعات زمانی در تکلیف جاری عمل می‌کند. در سطح تصمیم‌گیری، اساس تصمیم‌گیری مقایسه‌کننده، مقایسه‌ی مقادیر جاری در حافظه‌ی کاری با مقادیری است که از آزمایش‌های پیشین در حافظه‌ی مرجع ذخیره شده است (۱۲، ۱۳).

مدل دروازه‌ی توجه: به نظر زاکای و بلاک اساس مدل دروازه‌ی توجه، مدل تربیمن است که به آن یک دروازه اضافه شده است. این دروازه با اختصاص توجه به زمان کنترل می‌شود. اگر توجه بیشتری اختصاص یابد، دروازه بیشتر باز می‌شود و پالس‌های تولیدشده به وسیله‌ی نیض‌ساز، به شمارش گر انتقال می‌یابد؛ بنابراین وقتی زمان مهم باشد، دروازه اجازه‌ی عبور پالس بیشتری را می‌دهد و زمان دقیق برآورد می‌شود. در مقابل، توجه به عناصر محیطی دیگری غیر از زمان، دروازه را بسته و اجازه‌ی عبور پالس داده نمی‌شود؛ که این امر باعث ضعف برآورد و بی‌دقیقی پردازش زمانی می‌شود (۱۲).

حال با توجه به مشترک بودن برخی نواحی مغزی درگیر در کارکردهای اجرایی و ادراک زمان (مانند لوب پیشانی) و همچنین تأکید بر نقش برخی عوامل کارکردهای اجرایی (مانند حافظه‌ی کاری و تصمیم‌گیری) در ادراک زمان، به وسیله‌ی مدل‌های ادراک زمان، این سؤال مطرح می‌شود که آیا اختلال کارکردهای اجرایی افراد مبتلا به اوتیسم بر اختلال ادراک زمان آنها تأثیر دارد؟ بنابراین، در پژوهش حاضر علاوه بر مقایسه‌ی حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی و همچنین ادراک زمان (با تولید زمان) در کودکان مبتلا به اوتیسم با عملکرد بالا و کودکان بهنجار، نقش حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی در ادراک زمان نیز بررسی می‌شود.

"اوتوسیمیک" اختلال عصبی-رشدی است که ویژگی آن وجود تقایص کیفی در تعاملات اجتماعی و مهارت‌های ارتباطی دو جانبه و نیز محدود شدن الگوهای رفتاری است (۱). اگرچه نشانه‌ی اصلی اوتوسیم نارسانی اجتماعی است، برخی پژوهشگران بر این باورند که اختلال مرکزی اوتوسیم، نقص در کارکردهای اجرایی است (۲). کارکردهای اجرایی، که به عملکرد لوب پیش‌پیشانی وابسته‌اند، به توانایی فراشناختی از جمله پاسخ‌دهی مناسب، انعطاف‌پذیری در اجرای دستورالعمل، پیش‌بینی مقاصد آینده، در نظر گرفتن مراحل عملکرد حافظه‌ی کاری، سازمان‌دهی، تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی اخلاقی می‌شود؛ بنابراین، اختلال در کارکردهای اجرایی، مشکلاتی مانند رفتار اجتماعی نامناسب، اختلال در تصمیم‌گیری و قضاؤت و تفکر و انتقال برنامه و موقعیت‌های وابسته به ابعاد مختلف حافظه به وجود می‌آورد (۳).

از سوی دیگر، فعالیت‌های هدفمند علاوه بر کارکردهای اجرایی، به نظارت سلسه مراتب عمل و یکپارچگی زمانی نیازمندند (۴). ادراک زمان فرایندی تطابقی است که موجب سهولت پیش‌بینی رویدادها و نیز سازمان‌دهی و طراحی رفتارهای آینده می‌شود. درگیر شدن مناطق مغزی متعدد در پردازش زمان، به احتمال زیاد، ناشی از درگیری پردازش‌های شناختی از جمله حافظه‌ی کاری، توجه و تصمیم‌گیری است (۵). نقص در حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی به ترتیب به بروز نقص در عملکردهای گذشته‌نگر زمانی و نقص در عملکردهای آینده‌نگر زمانی منجر می‌شود (۶). برخی پژوهشگران نقص عملکرد زمانی را در گروهی از اختلالات که در کارکردهای اجرایی، به خصوص حافظه‌ی کاری، نقص دارند (مانند ADHD، اسکیزوفرنی، زوال عقل و بیماران دارای آسیب لوب پیش‌پیشانی) گزارش کرده‌اند (۷، ۸). این مطالعات با نظریه‌ی کارکردهای اجرایی در اوتوسیم، که توضیحی است برای برخی از رفتارهای اوتیسم، سازگاری دارد (۹).

یکی از محدود مطالعات سنجش پردازش زمان در اوتوسیم، مطالعه‌ی جاناتان مارتی و همکارانش است که اختلال در بازتولید زمان را در افراد مبتلا به اوتوسیم نشان داده است. این افراد زمان کوتاه را بلندتر و زمان بلند را کوتاه‌تر از استاندارد بازتولید کردند.

این اختلال زمانی را می‌توان بر پایه‌ی مدل‌های قضاؤت زمانی مانند مدل ساعت درونی^۱ و دروازه‌ی توجه^۲ که بر نقش عوامل مختلف مانند حافظه، هیجان، مهارت‌های حرکتی، تصمیم‌گیری و توجه تأکید دارند، تفسیر کرد (۱۰).

-
1. Internal Clock Model
  2. Attentional Gate Model
  3. Reference Memory

روش

از این آزمون، برای ارزیابی توانایی آزمودنی در نگهداری و حفظ اطلاعات فضایی و دست کاری گزینه هایی که در حافظه کاری نگه داشته شده اند، استفاده می شود. در این تکلیف از آزمودنی می خواهند که با لمس کردن جعبه ها، درون جعبه هایی را که صفحه نمایش لمسی کامپیوuter به آنها نشان می دهد ببینند. هدف تکلیف، جمع اوری مربع های آبی رنگ پنهان شده درون جعبه هاست تا به وسیله ای آنها بتوان ستون خالی سمت راست صفحه نمایش را پر کرد. در هر کوشش، در جعبه ای که مربع آبی در آن پیدا شده، دیگر مربع آبی بی وجود ندارد و آزمودنی نباید آن را لمس کند. با افزایش تعداد جعبه ها در طول آزمون، تکلیف مشکل تر می شود. مدت زمان لازم برای انجام این تکلیف هشت دقیقه است. در این پژوهش تمرکز تحلیل ها بر نمره هی خطای کل^۷ است. این خطای نشانگر تعداد دفعاتی است که جعبه هایی که پیش از این در آنها مربع بوده است، دوباره و یا بیشتر بازدید شده اند. در واقع، خطای کل مجموع خطاهای میانی^۸، درونی^۹ و مضاعف^{۱۰} است که نمره هی کمتر در آن عملکرد بهتر را نشان می دهد (۱۶).

آزمون ستون کمبrij

این آزمون که مدل کامپیووتری آزمون برنامه ریزی ستون لندن است، برنامه ریزی فضایی را ارزیابی می کند. در این آزمون سه توپ به رنگ های مختلف به صورت دو مجموعه ارائه می شود؛ یک مجموعه به صورت هدف در بالا و دیگری در پایین صفحه نمایش. از آزمودنی خواسته می شود تا مجموعه هی پایینی را به شکل مجموعه هی بالایی یا هدف در بیاورد. اجرای این آزمون تقریباً به ۱۰ دقیقه زمان نیاز دارد. در این تکلیف، مقیاس اساسی و پایه، تعداد مسایل حل شده با کمترین حرکات ممکن است. نمره هی بالا نشان دهنده ای عملکرد بهتر در این آزمون است (۱۶).

از میان مراجعان به مرکز درمانی سارای تبریز، ابتدا کودکانی که روان پزشکان یا متخصصان اطفال براساس ملاک های DSM-IV-TR^۱ تشخیص اوتیسم گرفته بودند انتخاب شدند. سپس، از میان این گروه، کودکان مبتلا به اوتیسم با عملکرد بالا، با استفاده از پرسش نامه هی سنجش دامنه ای اوتیسم (ASSQ)^۲ شناسایی شدند. در مجموع ۱۴ پسر پنج تا ۱۵ ساله که در مقاطع ابتدایی و راهنمایی تحصیل می کردند، انتخاب شدند. این کودکان که نسبت به کودکان هم سن خود در کلاس های پایین تری درس می خواندند، با ۱۴ پسر عادی هم تا شده (از نظر سن) از یک مهد کودک، یک مدرسه ای ابتدایی و یک مدرسه ای راهنمایی مقایسه شدند. میانگین و انحراف معیار سن (به ماه) گروه اوتیسم و بهنجار به ترتیب ۱۲۳/۸۴ (۳۵/۷۶) و ۱۲۱/۸۴ (۲۷/۵۸) بود.

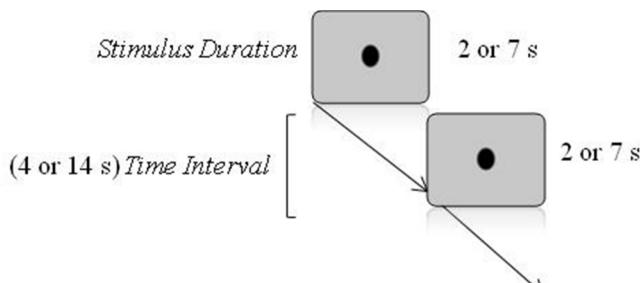
ابزار پژوهش

پرسش نامه هی سنجش دامنه ای اوتیسم^۳

از این پرسش نامه، برای شناسایی کودکان اوتیستیک با دامنه هی بالا استفاده شد. پرسش نامه هی سنجش دامنه ای اوتیسم، ابزاری است مفید و خلاصه و شامل ۲۷ سؤال که والدین یا مراقبان کودک برای شناسایی اوتیسم کودکشان آن را تکمیل می کنند. این پرسش نامه مشکلات کودک را در سه حوزه هی تعامل اجتماعی، تأخیر در زبان و گفتار و مشکلات رفتاری (بازی های سمبولیک غیرعادی) می سنجد. هر سؤال شامل سه گزینه با سه نمره به شرح ذیل است "۳ = بلی"، "۱ = تاحدی" و "۰ = خیر". اگر فرم را والدین تکمیل کرده باشند، نمره هی کلی ۱۹ به بالا و اگر معلم تکمیل کرده باشد، نمره هی ۲۲ به بالا نشان دهنده اختلال اوتیسم با عملکرد بالا است (۱۴). ضریب اعتبار بازآزمایی پرسش نامه هی سنجش دامنه ای اوتیسم کودکان طیف اوتیسم، در گروه والدین ۰/۴۶۷ = ۱ و در گروه معلمان ۰/۶۱۴ = ۲ برآورد شده است. همچنین، ضریب آلفای کرونباخ به دست آمده در گروه والدین و معلمان کودکان عادی و طیف اوتیسم نشان می دهد که آیتم های پرسش نامه هی سنجش دامنه ای اوتیسم برای غربالگری کودکان اوتیسم با عملکرد بالا مناسب است (۱۵).

برای سنجش کارکرده ای اجرایی از آزمون CANTAB^۴ که ابزاری است برای ارزیابی سریع و دقیق توانایی های شناختی (شامل حافظه هی بینایی، توجه بینایی، حافظه کاری و برنامه ریزی) استفاده شد و از این آزمون، تکالیف آزمون حافظه هی کاری فضایی (SWM)^۵ و آزمون ستون کمبrij (SOC)^۶ انتخاب شد که شرح آنها در ادامه می آید.

1. Diagnosis and Statistical Manual of Mental Disorder
2. Autism Spectrum Screening Questionnaire
3. Autism Spectrum Screening Questionnaire
4. Cambridge Neuropsychological Test Automated test Battery
5. Spatial Working Memory
6. Stockings of Cambridge
7. Total Error
8. Between Error
9. Within Error
10. Double Error

شکل ۱- آزمون ستون کمبrij

بازتولید شده به کمترین مقدار رسیده و آزمودنی زمان موردنظر را دقیق بازتولید کرده است (۱۷).

روش اجرا

پس از انتخاب آزمودنی‌ها، پژوهش در سه مرحله اجرا شد: مرحله‌ی اول: در این مرحله به آزمودنی‌ها یک بیضی سبز رنگ با بازه‌های زمانی ۲ هزار و ۷ هزار میلی‌ثانیه به عنوان محرك دیداری ارائه و به آنها گفته شد که به محض ناپدید شدن محرك، کلید فاصله را به اندازه‌ی مدت زمانی که محرك را دیده‌اند فشار دهند. سپس این عمل چند بار تمرین شد تا از یادگیری آنها اطمینان حاصل شود.

مرحله‌ی دوم: ابتدا، آزمون‌های BLC^۱ و MOT^۲ که برای شروع و آشنایی کودکان با فضای نرم‌افزار و ارزیابی بینایی و حرکات آنها در آزمون CANTAB قرار داده شده بودند، اجرا شد. پس از اطمینان از سلامت بینایی و حرکات دست کودکان، آموزش هر دو تکلیف (حافظه‌ی کاری فضایی و برنامه‌ریزی فضایی) با استفاده از راهنمای تهیه شده به وسیله‌ی سازندگان آزمون، مرحله به انجام شد. پس از پایان آموزش و کسب اطمینان از آشنایی آزمودنی با آزمون از وی سؤال می‌شد که آیا حاضر است آزمون را اجرا کند یا خیر؟ اگر پاسخ مثبت بود، آزمون اجرا و اگر پاسخ منفی بود (به هر دلیل)، اجرای آزمون به روز دیگری موکول می‌شد.

مرحله‌ی سوم: ابتدا نحوه اجرای آزمون به آزمودنی یادآوری و سپس برای انجام آن هر آزمودنی تنها، در اتاقی آرام قرار گرفت. محرك آزمون (دایره) در دو زمان ۲ و ۷ هزار میلی‌ثانیه ارائه شد. به این مرحله، مرحله‌ی آزمون ادراک زمان می‌گویند.

یافته‌ها

جدول ۱ میانگین و انحراف استاندارد میزان خطای دو گروه را

1. Big/Little Circle
2. Motor Screening Task

ادراک زمان

در این تکلیف، از طریق صفحه نمایش، یک محرك دیداری (شکل دایره) برای مدت زمان مشخصی به آزمودنی ارائه می‌شود. آزمون بازتولید زمانی پیش از این ساخته و از آن برای بررسی بازتولید زمانی واژگان فارسی استفاده شده است (۱۷). در این پژوهش از این ابزار استفاده شد اما محرك موردنظر برای بررسی شکل دایره بود نه واژه. مدت ارائه‌ی محرك، دو و هفت هزار میلی‌ثانیه بود.

چنانچه شکل ۱ نشان می‌دهد، محرك‌ها از طریق صفحه نمایش رایانه به آزمودنی نشان داده می‌شوند. مدت ارائه‌ی محرك (Duration Stimulus) دو یا هفت ثانیه و ترتیب (Time Interval) دو ارائه (Duration Stimulus) به آن تصادفی بود. در فاصله‌ی دو ارائه (Time Interval) به آزمودنی فرصت داده می‌شد تا با فشار دادن کلید اسپیس بار با دست برتر و نگه داشتن آن به مدت طول زمان ارائه‌ی محرك، مدت زمان مورد نظر را بازتولید کند. طول مدت پاسخ‌گویی همیشه دو برابر مدت ارائه‌ی محرك بود.

نحوه‌ی محاسبه‌ی نمره‌ی بازتولید زمان: برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، نمره‌ی خام متغیر بازتولید زمانی براساس فرمول زیر تصحیح شد (۱۸، ۱۹):

$$T_{\text{Corrected}} = (T_{\text{Reproduced}} - T_{\text{Standard}}) / T_{\text{Standard}}$$

در گزاره‌ی بالا، $T_{\text{Corrected}}$ عبارت است از نمره‌ی تصحیح شده متغیر بازتولید زمان، $T_{\text{Reproduced}}$ بیانگر طول زمان بازتولید شده‌ی محرك به وسیله‌ی آزمودنی و T_{Standard} زمان استاندارد ارائه شده به آزمودنی برای بازتولید است. این فرمول، میزان و جهت خطای زمان بازتولید شده را نشان می‌دهد؛ مقادیر منفی نشانگر بازتولید پایین‌تر از زمان استاندارد و مقادیر مثبت نشانگر بازتولید بیش از زمان استاندارد است. نزدیک شدن نمره‌ی تصحیح شده به عدد صفر نشان می‌دهد که فاصله‌ی بین زمان ارائه شده و زمان

جدول ۱ - میانگین و انحراف استاندارد نمرات تصحیح شده‌ی T در تکالیف ادراک زمان، نمرات خام حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی دو گروه مورد مطالعه

آزمون‌ها	میانگین	انحراف استاندارد	گروه
بازتولید زمان (بازه‌ی ۲ هزار میلی ثانیه)	۰/۳۰۸۳	۰/۲۹۱۶۷	اویسم
بازتولید زمان (بازه‌ی ۷ هزار میلی ثانیه)	-۰/۱۵۶۴	۰/۰۷۳۹۷	بهنجار
حافظه‌ی کاری فضایی کمبrijج	-۰/۲۶۳۳	۰/۱۱۱۸۷	اویسم
آزمون ستون کمبrijج	-۰/۰۴۶۴	۰/۱۱۳۴۵	بهنجار
حافظه‌ی کاری فضایی کمبrijج	۸۲/۴۱۶۷	۲۵/۶۳۵۴۱	اویسم
آزمون ستون کمبrijج	۴۱/۵۷۱۴	۱۶/۵۲۳۷۱	بهنجار
آزمون ستون کمبrijج	۳/۹۱۶۷	۱/۸۸۰۹۲	اویسم
آزمون ستون کمبrijج	۷/۵۰۰۰	۱/۸۲۹۲۵	بهنجار

جدول ۲ - خلاصه نتایج تحلیل واریانس چندمتغیره

آزمون‌ها	مجموع مجذورات	درجه‌ی آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری
بازتولید زمان (بازه‌ی ۲ هزار میلی ثانیه)	۱/۳۹۶	۱	۱/۳۹۶	۳۳/۲۶۸	۰/۰۰۱
بازتولید زمان (بازه‌ی ۷ هزار میلی ثانیه)	۰/۳۰۴	۱	۰/۳۰۴	۲۳/۹۲۲	۰/۰۰۱
حافظه‌ی کاری فضایی کمبrijج	۱۰۷۸۰/۰۰۱	۱	۱۰۷۸۰/۰۰۱	۲۴/۰۰۴	۰/۰۰۱
آزمون ستون کمبrijج	۸۲/۹۶۸	۱	۸۲/۹۶۸	۲۴/۱۶۱	۰/۰۰۱

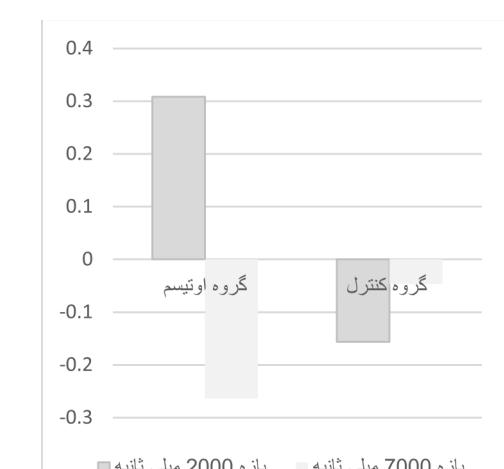
تکلیف حافظه‌ی کاری دو گروه کودکان اویسم و بهنجار از نظر آماری با مقدار $F=۲۴/۰۰۴$ در سطح $p=۰/۰۰۱$ تفاوت معنادار دارد؛ یعنی خطای کودکان اوتیستیک بیشتر از کودکان بهنجار است (جدول ۱). تفاوت در تکلیف برنامه‌ریزی نیز در گروه کودکان اویسم و بهنجار از نظر آماری با مقدار $F=۲۴/۱۶۱$ در سطح $p=۰/۰۰۱$ معنادار است؛ به طوری که بر اساس یافته‌های جدول ۱، عملکرد گروه بهنجار در حل مسایل پیش رو بهتر از گروه اویسم بوده است.

با توجه به معنادار بودن تفاوت‌های دو گروه، برای بررسی

در تکالیف ادراک زمان، آزمون حافظه‌ی کاری فضایی و نیز توانایی برنامه‌ریزی نشان می‌دهد. چنانچه ملاحظه می‌شود، میزان خطا در تکلیف بازتولید زمان و تکالیف کارکردهای اجرایی (خطای کلی حافظه و مسایل حل شده تکلیف برنامه‌ریزی) دو گروه متفاوت است.

برای بررسی معنادار بودن تفاوت‌ها با استفاده از آزمون تحلیل واریانس چندمتغیره، ابتدا پیش‌فرض برابری ماتریس‌های کوواریانس به کمک آزمون باکس مطالعه شد. با توجه به رعایت مفروضه‌ی مذکور ($p < 0.069$) و همچنین معناداری آزمون پیلایی ($p < 0.001$) ($F = ۵۱/۷۲۲$) که نشان‌دهنده‌ی تفاوت آماری معنادار میانگین وزنی متغیرهای مورد مطالعه در دو گروه است، تحلیل واریانس چندمتغیره به کار رفت (جدول ۲).

جدول ۲ نشان می‌دهد که تفاوت کودکان اویسم و بهنجار در بازتولید زمانی در بازه‌ی ۲ هزار میلی ثانیه، از نظر آماری با مقدار $F=۳۳/۲۶۸$ در سطح $p=۰/۰۰۱$ معنادار است؛ یعنی کودکان اویسم دچار بیش بازتولید و کودکان بهنجار دچار کم بازتولیدند. تفاوت بازتولید زمانی دو گروه در بازه‌ی ۷ هزار میلی ثانیه نیز از نظر آماری با مقدار $F=۲۳/۹۲۲$ در سطح $p=۰/۰۰۱$ معنادار است؛ یعنی هر دو گروه دچار کم بازتولیدند ولی این اختلال در گروه اویسم شدیدتر است (نمودار ۱).

نمودار ۱ - مقایسه‌ی میانگین نمرات تصحیح شده‌ی T در تکالیف ادراک زمان (بازه‌های ۲ و ۷ هزار میلی ثانیه) در دو گروه مورد مطالعه

جدول ۳- ضریب همبستگی حافظه‌ی کاری، برنامه‌ریزی و ادراک زمان

حافظه‌ی کاری فضایی کم برای	آزمون ستون کم برای	مقدار پیرسون	مقدار پیرسون	نموده‌ی بازتولید زمان (بازه‌ی ۲ هزار میلی ثانیه)	نموده‌ی بازتولید زمان
-۰/۰۵۶۱	-۰/۳۲۵	-۰/۰۰۳	-۰/۱۰۶	-۰/۰۰۳	نموده‌ی بازتولید زمان
-۰/۰۵۲۵	-۰/۰۴۰۹	-۰/۰۰۶	-۰/۰۳۸	-۰/۰۰۶	(بازه‌ی ۷ هزار میلی ثانیه)

جدول ۴ - خلاصه نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیره

نموده‌ی بازتولید زمان (بازه‌ی ۲ هزار میلی ثانیه)	نموده‌ی بازتولید زمان (بازه‌ی ۷۰۰۰ میلی ثانیه)	مجموع مجذورات	درجه‌ی آزادی	میانگین مجذورات	سطح معناداری	F
-۰/۰۰۰۱	-۰/۰۰۰۲	۳۵/۷۸۷	۱/۲۲۷	۱	۱/۲۲۷	
-۰/۰۲۰	-۰/۰۲۰	۶/۳۱۹	۰/۰۸۶	۱	۰/۰۸۶	

اجرایی بود. پیشتر در باب ارتباط کارکردهای اجرایی و ادراک زمان مطالعاتی شده و ارتباط این دو به صورت تجربی تأیید شده است (۲۱، ۲۰، ۲۴). از بین مؤلفه‌های کارکردهای اجرایی، نقش حافظه‌ی کاری پررنگ‌تر از بقیه است. پژوهشگران تکالیف ارزیابی کننده‌ی ادراک زمان را به دلیل درگیر کردن مؤلفه‌هایی مانند حافظه‌ی کاری و توجه، جزو تکالیف شناختی می‌دانند. تحقیقات نشان داده‌اند که این تکالیف با ناحیه‌ی پیش‌پیشانی پشتی-جانبی راست^۱، که همان منابع تکالیف حافظه‌ی کاری فضایی و کلامی هستند، پیوند خورده‌اند (۲۲). مطالعه‌ی کارینی نیز از این فرضیه که نقص در پردازش‌های زمانی بعد از آسیب‌های لوب فرونتال به اختلالات عملکرد اجرایی مربوط است، حمایت می‌کند (۲۳). علاوه بر این، مدل تئوری انتظار نردبانی^۲ بیان می‌دارد که برای قضایت زمانی، میزان نیض‌های تولید شده با حافظه‌ی کاری شمارش می‌شود و این میزان باید با حافظه‌ی مرجع مقایسه شود (۲۴). به نظر برآوردهایی که بر این مبنای ادراک زمانی، حافظه‌ی کاری باید هر دو زمان پایه و بازتولید شده را در خود نگه دارد (۲۵).

بر پایه‌ی پژوهش‌های گذشته، این پژوهش نیز ارتباط کارکردهای اجرایی و ادراک زمان را نشان داد؛ به طوری که این ارتباط برای حافظه‌ی کاری فقط در بازه‌ی بلندتر معنادار بود، در حالی که برنامه‌ریزی با هر دو بازه‌ی زمانی کوتاه و بلند ارتباط معناداری داشت. دلیل عدم ارتباط معنادار حافظه‌ی کاری با بازه‌ی ۲ هزار میلی ثانیه، شاید به تفاوت مکانیزم‌های پردازشی درگیر در بازه‌های کوتاه و بلند مربوط

نقش تعديل کننده‌ی کارکردهای اجرایی در ادراک زمان، از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره استفاده شد. پیش از این تحلیل، برای بررسی ارتباط حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی با ادراک زمان همبستگی پیرسون به کار رفت.

با توجه به جدول ۳، حافظه‌ی کاری فقط با تکلیف بازه‌ی زمانی ۷ هزار میلی ثانیه همبستگی منفی معنادار دارد ($r = -0.03$ و $p = 0.561$) و رابطه‌اش با تکلیف بازه‌ی زمانی ۲ هزار میلی ثانیه معنادار نیست. بدین شکل که با کاهش میزان خطای حافظه‌ی کاری، میزان خطای بازتولید بازه‌ی زمانی ۷ هزار میلی ثانیه هم کم می‌شود. به عبارت دیگر، با کاهش خطای کلی در تکلیف حافظه‌ی کاری، عملکرد در آزمون ادراک زمان افزایش می‌یابد. برنامه‌ریزی نیز با تکلیف بازه‌ی زمانی ۲ هزار میلی ثانیه همبستگی منفی ($r = -0.409$ و $p = 0.038$) و با تکلیف بازه‌ی زمانی ۷ هزار میلی ثانیه همبستگی مثبت دارد ($r = 0.525$ و $p = 0.006$). این نتایج نشان می‌دهند که حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی با ادراک بازه‌ی زمانی ۷ هزار میلی ثانیه ارتباط دارند و می‌توانند در ادراک زمان نقش تعديل کننده‌ی ایفا کنند.

براساس یافته‌های جدول ۴، با قرار دادن مؤلفه‌های کارکردهای اجرایی (حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی) به عنوان مؤلفه‌ی همپراش، همچنان در هر دو بازه‌ی زمانی ۲ و ۷ هزار میلی ثانیه (در ۲ هزار میلی ثانیه با مقدار $F = 35/787$ در سطح $p = 0.0001$ و در ۷ هزار میلی ثانیه با مقدار $F = 6/319$ در سطح $p = 0.020$) دو گروه تفاوت معناداری نشان دادند.

بحث و نتیجه گیری

هدف این پژوهش، مقایسه‌ی ادراک زمان در دو گروه کودکان مبتلا به اوتیسم و بهنجار در ارتباط با کارکردهای

1. Dorsolateral Prefrontal Cortex
2. Scalar Expectancy Theory

می‌انجامد.

اختلال در بازتولید زمانی در اوتیسم با مطالعات سزلانک و همکاران و مارتین و همکارانش همسو است (۹، ۱۰). تمایل افراد به بازگشت به میانگین، یعنی بیش تخمینی بازه‌های کوتاه و کم تخمینی بازه‌های بلند را نیز مارتین و همکارانش گزارش کردند (۹)؛ با این تفاوت که آنها قانون و پروردت را در مورد هر دو گروه بررسی کردند اما این قانون فقط در گروه اوتیسم این مطالعه بررسی شده است. با وجود این، یافته‌های فوق با یافته‌های هایپر والاوس همسو و هماهنگ نیست. آنها برای انجام تکلیف بازتولید زمانی علاوه بر کودکان اوتیسم از افراد بالغ اوتیستیک نیز استفاده کردند (۳۰). دلیل ناهمخوانی یافته‌ها می‌تواند تفاوت در روش شناسی دو مطالعه باشد. در این مطالعه، برخلاف مطالعه‌ی هایپر والاوس، از تکلیف کامپیوتری استفاده شد و دامنه‌ی بازه‌های به کار رفته در این مطالعه نیز کوتاه‌تر از مطالعه‌ی آنها بود. با وجود ارتباط کارکردهای اجرایی و ادراک زمان در این مطالعه و تفاوت عملکرد دو گروه در ادراک زمان، این سؤال پیش می‌آید که آیا دلیل این تفاوت در عملکرد ادراک زمان، عملکرد ضعیفتر گروه اوتیسم در تکالیف کارکردهای اجرایی است و یا عوامل دیگری در آن دخیل‌اند؟

با توجه به اطلاعات به دست آمده از تحلیل آماری داده‌ها، همان طور که ملاحظه می‌شود، نتیجه‌ی آزمون تحلیل کوواریانس پس از آنکه متغیرهای حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی به عنوان متغیر همپراش در نظر گرفته شدند، همچنان معنادار است. این یافته نشان می‌دهد که تفاوت عملکرد دو گروه در تکالیف ادراک زمان ناشی از عملکرد متفاوت دو گروه در تکالیف کارکردهای اجرایی نیست. در واقع، با اینکه عملکرد کودکان اوتیستیک در حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی ضعیفتر از کودکان بهنجار بود ولی این نمی‌تواند عملکرد ضعیف کودکان اوتیستیک را در ادراک زمان توجیه کند؛ بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که کارکردهای اجرایی در تبیین تفاوت ادراک زمان دو گروه اوتیسم و بهنجار نقشی ندارد. عملکرد متفاوت دو گروه را در ادراک زمان می‌توان با مدل‌های روان‌شناسی پایه‌ای که برای قضاوت زمانی ارائه شده‌اند، تفسیر کرد؛ مدل‌هایی که نقش عوامل مختلف مانند انگیختگی، توجه و هیجان را در قضاوت زمانی مهم و ضروری می‌دانند. از این‌رو، قضاوت زمانی متفاوت کودکان اوتیستیک، نه الزاماً به دلیل نقص در کارکردهای اجرایی، بلکه ممکن است به علت عملکرد متفاوت‌شان در فرایندهای چون انگیختگی و هیجان باشد.

تریزمن و همکارانش مدل نبض‌ساز (نوسان‌گر زمانی) را

باشد. پژوهش‌های گذشته پیشنهاد می‌کنند که پردازش‌های زمان‌های کوتاه (مانند یک تا دو ثانیه) مشابه مکانیزم‌های پردازشی زمان‌های بلند نیست (۹). شایان ذکر است که بازه‌های کوتاه در ادبیات تحقیق به بازه‌های کمتر از یک ثانیه اطلاق می‌شود، ولی برخی نویسنده‌گان (مثلاً، اولبریخ و همکاران، ۲۰۰۶) بازه‌ی ۲ ثانیه را مرز بین بازه‌های کوتاه و بلند می‌دانند (۲۶). زمان‌های کوتاه را مکانیزم‌های اتوماتیک و زمان‌های بلند را فرآیندهای پردازشی شناختی کنترل می‌کند. پردازش زمان بلند بیشتر از پردازش زمان کوتاه نیازمند حافظه‌ی کاری و توجه است و فعالیت کرتکس پیش‌پیشانی خلفی-جانبی در زمان‌های بلند (نه کوتاه) می‌تواند نشانه و دلیل این مدعای باشد (۲۷).

در مقابل، برنامه‌ریزی با هر دو بازه‌ی زمانی کوتاه و بلند همیستگی نشان داد؛ به طوری که با بهتر شدن عملکرد تکلیف برنامه‌ریزی، دقت در تکالیف ادراک زمان با بازه‌ی کوتاه و بلند نیز افزایش یافت. برنامه‌ریزی توانایی تشخیص و نظم‌دهی عناصر و مراحلی است که برای رسیدن به هدف ضروری هستند (۲۸). در نتیجه، برنامه‌ریزی برای موفقیت در هر فعالیتی، اعم از فعالیت‌های روزانه، کاری و مدرسه، ضروری است. یافته‌های پژوهش حاضر نیز این اطلاعات و یافته‌ها را تأیید می‌کنند. این ارتباط برنامه‌ریزی با هر دو بازه، بر خلاف حافظه‌ی کاری، احتمالاً نشانه‌ی آن است که برنامه‌ریزی و حل مسأله برای هر فعالیت شناختی ضروری است.

تفاوت عملکرد دو گروه در دو بازه‌ی زمانی، نشانگر تفاوت آشکار آنها در پردازش زمان است و البته این تفاوت در بازه‌ی ۲ هزار میلی‌ثانیه بارزتر. در این بازه‌ی زمانی، کودکان اوتیستیک دقت کمی داشتند و دچار بیش تخمینی شدند، در حالی که کودکان بهنجار دچار کم تخمینی شده بودند. در بازه‌ی ۷ هزار میلی‌ثانیه، هر دو گروه دچار کم تخمینی شدند، اگرچه این مسأله در کودکان اوتیستیک مشهودتر بود، چون آنها دقت کمتری دارند. عملکرد گروه اوتیسم با قانون و پروردت نیز مطابقت دارد. بر اساس این قانون، بازه‌های کوتاه‌تر دچار بیش تخمین و بازه‌های بلندتر دچار کم تخمینی می‌شوند و آزمودنی‌ها در بازتولید زمانی تمایل به بازگشت به میانگین دارند که دلیل این امر سوگیری ناشی از تداخل بازه‌های گذشته با بازه‌ی اخیر در حافظه‌ی کاری است (۲۹). در پژوهش حاضر این سوگیری فقط در گروه اوتیسم مشاهده شد که می‌تواند به دلیل متأثر شدن اطلاعات در حافظه‌ی کوتاه مدت این افراد باشد؛ به عبارت دیگر، ناتوانی در تمیز دادن اطلاعات اخیر از اطلاعات پیشین به این نوع بازتولید

می‌توان به عواملی مانند هیجان، تصمیم‌گیری، انگیختگی و نبض‌ساز نسبت داد، حمایت می‌کنند.

در همین راستا، همان طور که نتیجه‌ی آزمون تحلیل کوواریانس نشان داد، پس از آنکه متغیرهای حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی به عنوان متغیر همپراش در نظر گرفته شدند، تفاوت ادراک زمان در دو گروه همچنان معنادار باقی ماند. با این تفاوت که معناداری تفاوت ادراک زمان در دو گروه برای بازه‌ی زمانی کوتاه‌مدت (۲ هزار میلی‌ثانیه) قبل و بعد از ورود حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی در سطح $p=0.0001$ بود، در حالی که میزان معناداری برای بازه‌ی زمانی بلند مدت (۷ هزار میلی‌ثانیه) از سطح $p=0.02$ به سطح $p=0.0001$ تقلیل یافت. این یافته می‌تواند حاکی از آن باشد که نقش تعديل‌کنندگی حافظه‌ی کاری و برنامه‌ریزی در ادراک بازه‌ی زمانی بلند مدت بیشتر از ادراک بازه‌ی زمانی کوتاه مدت است.

از آنجا که این پژوهش‌ها در جامعه‌ی ایرانی اجرا می‌شود، نیازمند تکرار در نمونه‌های بزرگ‌تر و تأییدهای تجربی بیشتر است. از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس، که می‌تواند بالقوه به اثرباری داطلب بر مطالعه منجر شود و نیز منحصر بودن نمونه به کودکان پسر و دامنه‌ی سنی پایین آنها اشاره کرد.

دریافت: ۹۳/۸/۱۱ پذیرش: ۹۲/۲/۸

طرح کردند (۱۱، ۳۱). بر اساس این مدل، مبنای قضاوت پالس‌هایی است که تولید می‌شود. این قضاوت ممکن است تحت تأثیر انگیختگی‌یی قرار گیرد که پالس‌های تولید شده در حین بازه‌های هدف و بازتولید شده، از آن متأثر می‌شوند. انگیختگی‌یی ثبات و متغیر اوتیسم در حین بازه‌های هدف و بازتولید شده، ممکن است باعث تمایل بیشتر گروه اوتیسم به بازتولید بلندتر و یا کوتاه‌تر زمان باشد (۳۲).

بیش تخمینی بازه‌های کوتاه و کم تخمینی بازه‌های بلند در اوتیسم می‌تواند با مدل دروازه‌ی توجه (۱۲) تفسیر شود. یکی از عواملی که در بازتولید زمانی بسیار مهم است، تخصیص توجه به زمان است. بازه‌های محرک‌هایی که به آنها زیاد توجه نمی‌شود، ممکن است به علت انتقال ضعیف اطلاعات به حافظه، طولانی‌تر به نظر برسند. نقص توجه در اوتیسم یکی از نتایج پایه‌ای این اختلال است (۱۰) که به نظر می‌رسد در زمان‌های بلندتر عوامل غیرزمانی مهم باشد (۳۳). در بازه‌ی زمانی بلند مدت، افراد مبتلا به اوتیسم عجول‌تر بوده و تمرکز خود را بر زمان اتمام بازه‌ی استاندارد می‌گذارند. با توجه به عجول بودن و عدم توانایی این افراد در به تأخیر انداختن پاسخ، کودکان اوتیستیک بازتولید زمانی را زودتر از گروه بهنجهار تمام می‌کنند. بر پایه‌ی اطلاعات رو به رشد مربوط به این فرضیه، که نتایج هیجانی در اوتیسم یک نقش اساسی و بنیادی است، می‌توان اظهار داشت که ادراک و پردازش زمانی در افراد مبتلا به اوتیسم چگونه می‌تواند تحت تأثیر نتایج توجه و همچنین نشانه‌های غیرزمانی قرار بگیرد. در نتیجه مدل‌های شناختی زمان از این امر که اختلال در پردازش‌های زمانی مشاهده شده در اوتیسم را

منابع

1. Sadock BJ. *Kaplan & Sadock's synopsis of psychiatry: behavioral sciences/clinical psychiatry*. Philadelphia: Wolter Kluwer; 2007.
2. Boge H, Flamma B, Meere J, Engeland H. Cognitive flexibility in adults with high functioning autism. *Journal of Clinical and Experimental Neuropsychology* 2008;30:33–41.
3. Strauss E, Sherman EMS, Spreen O. *A compendium of neuropsychological tests: Administration, Norms, and Commentary*. New York: Oxford University Press; 2006.
4. Mantyla T, Grazia Carelli M, Forman H. Time monitoring and executive functioning in children and adults. *Journal of Experimental Child Psychology* 2007;96:1–19.
5. Wittmann M, Simmons AN, Aron JL, Paulus MP. Accumulation of neural activity in the posterior insula encodes the passage of time. *Neuropsychologia* 2010;48(10):3110-20.
6. Fuster JM. *The Prefrontal Cortex*. London: Academic Press; 2008.
7. Barkley RA, Murphy KR, Bush T. Time perception and reproduction in young adults with attention deficit hyperactivity disorder. *Neuropsychology* 2001;15(3):351–60.
8. Vanneste S, Perbal S, Pouthas V. Estimation de la dureé chez des sujets jeunes et âgés: Estimation of duration in young and aged subjects: The role of attentional and memory processes. *L'Anne'e Psychologique* 1999; 99: 385–14.
9. Martin JS, Poirier M, Bowler DM. Brief report: Impaired temporal reproduction performance in adults with autism spectrum disorder. *Journal of autism and developmental disorders* 2010; 40(5):640-46.
10. Szlag E, Kowalska J, Galkowski T, Poppel E. Temporal processing deficits in high-

- functioning children with autism. *British Journal of Psychology* 2004;95:269–82.
11. Treisman M. Temporal discrimination and the indifference interval: Implication for a model of the ‘internal clock’. *Psychological Monographs* 1963;77:1–13.
12. Zakay D, Block RA. An attentional gate model of prospective time estimation. *Time and the Dynamic Control of Behavior* 1995;167–78.
13. Allan LG. The influence of the scalar timing model on human timing research. *Behavioural Processes* 1998;44(2):101–17.
14. Izadi Najafabadi S, Nejati V, Mirzakhany Araghi N, Pashazadeh-Azari Z. Motor impairment in children with high-functioning autism and Asperger: evidence of motor sequence learning. *Journal of Kashan University of Medical Sciences* 2013;1(17):91–99.[Persian]
15. Kasechi M. Validity and reliability of Persian version of Autism spectrum screening questionnaire. [dissertation]. Tehran. Shahid Beheshti Medical University 2012. [Persian].
16. Robbins TW, James M, Owen AM, Sahakian BJ, Lawrence AD, McInnes L, Rabbitt PM. A study of performance on tests from the CANTAB battery sensitive to frontal lobe dysfunction in a large sample of normal volunteers: Implications for theories of executive functioning and cognitive aging. *Journal of the International Neuropsychological Society* 1998; 4(5):474–490.
17. Nazari MA, Mirloo MM, Asadzadeh S. Time Perception Error in the Processing of Emotional Persian Words. *Advances in Cognitive Science* 2012;13(4):37–48. [Persian].
18. Brown SW. Time perception and attention: the effects of prospective versus retrospective paradigms and task demands on perceived duration. *Perception & Psychophysics* 1985; 38(2):115–124.
19. Noulhiane M, Mella N, Samson S, Ragot R, Pouthas V. How emotional auditory stimuli modulate time perception. *Emotion* 2007;7(4):697–704.
20. Brown SW. Timing and executive function: Bidirectional interference between concurrent temporal production and randomization tasks. *Memory & Cognition* 2006;34(7):1464–71.
21. Zakay D, Block RA. Prospective and retrospective duration judgments: an executive-control perspective. *Acta Neurobiologiae Experimentalis* 2004;64(3):319–28.
22. Wittmann M, Simmons AN, Aron JL, Paulus MP. Accumulation of neural activity in the posterior insula encodes the passage of time. *Neuropsychologia* 2010;48(10):3110–20.
23. Casini L, Ivry RB. Effects of divided attention on temporal processing in patients with lesions of the cerebellum or frontal lobe. *Neuropsychology* 1999; 1:10–21.
24. Hälbich TD, Yves von Cramon D, Schmid UD, Gall C, Friederici AD. Processing of temporal duration information in working memory after frontodorsal tumour excisions. *Brain and Cognition* 2002;50(2):282–303.
25. Barkley RA. Behavioral inhibition, sustained attention, and executive functions: constructing a unifying theory of ADHD. *Psychological Bulletin* 1997;121(1):65–94.
26. Ulbrich P, Churan J, Fink M, Wittmann M. Temporal reproduction: Further evidence for two processes. *Acta psychologica* 2007; 125(1):51–65.
27. Lewis PA, Miall RC. Remembering the time: a continuous clock. *Trends in Cognitive Sciences* 2006;10(9):401–406.
28. Jurado MB, Rosselli M. The elusive nature of executive functions: a review of our current understanding. *Neuropsychology review* 2007; 17(3):213–33.
29. Wearden JH, Lejeune H. Scalar properties in human timing: Conformity and violations. *The Quarterly Journal of Experimental Psychology* 2008;61(4):569–87.
30. Wallace GL, Happé' F. Time perception in autism spectrum disorders. *Research in Autism Spectrum Disorders* 2008;2(3):447–55.
31. Treisman M, Cook N, Naish PL, MacCrone JK. The internal clock: Electroencephalographic evidence for oscillatory processes underlying time perception. *The Quarterly Journal of Experimental Psychology* 1994;47A:241–89.
32. Dawson G, Levy A. *Arousal, attention and socioemotional impairments of individuals with autism*. Dawson G, editor. Autism: Nature, diagnosis and treatment. New York: Guilford Press; 1989.
33. Block RA, Zakay D, Hancock PA. Developmental changes in human duration judgements: A meta-analytic review. *Developmental Review* 1999;19:183–211.